

عنوان مقاله:

اصول و مبانی شرح تطبیقی (با تکیه بر شرح مثنوی شریف)

محل انتشار:

فصلنامه شعرپژوهی (بوستان ادب)، دوره 11، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

احسان قبول - دانشگاه فردوسی مشهد

عبدالله رادمرد - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

برای شرح نویسی می توان بر اساس متغیرهای ۱. شارح و متن ادبی و ۲. مخاطب انواعی را نام برد. یکی از این شروح را، شرح تطبیقی می نامیم. هدف اساسی شرح تطبیقی، شرح ادبیات ملتی بر اساس ادبیات ملتی دیگر است. روش عملیاتی شرح تطبیقی سه مرحله دارد: ۱. مقدمات: بررسی تاثیر و تاثر تاریخی و تفاوت زبانی میان دو اثر ادبی، ۲. شرح تطبیقی: تحلیل بر پایه ی شاخصه ی زبانی بلاغی و معنایی، ۳. نتیجه گیری: دریافت و تبیین میزان تاثیرگذاری متن مبدا بر متن مقصد. بر این اساس، شرح مثنوی شریف اثر بدیع الزمان فروزانفر را در بسیاری از بخش ها می توان شرح تطبیقی دانست؛ نویسنده در شرح ابیات و بسیاری از حکایت ها نگرش تطبیقی داشته و مقدمات شرح تطبیقی را رعایت کرده است.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: شرح تطبیقی، روش شناسی، شرح مثنوی شریف، فروزانفر، ساختار، محتوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1458965>

